

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžf/67/2016
Identifikačné číslo spisu:	2013200617
Dátum vydania rozhodnutia:	26.07.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Kováčová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:2013200617.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: INGWE ANWARUNYA, s.r.o., so sídlom Priemyselná 786, Michalovce (predtým CARAT Distillery, spol. s r.o., Senecká cesta 23, 931 01 Šamorín), IČO: 36 272 612, zastúpeného advokátom JUDr. Petrom Rokašom, Plynárenská 1, 821 09 Bratislava proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná č. 63, 974 01 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.1100902/339395/2013/CI zo dňa 29. júla 2013 o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/88/2013-93 zo dňa 4. novembra 2015 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie žalobcu o d m i e t a .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením krajský súd zastavil konanie o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.1100902/339395/2013/CI zo dňa 29. júla 2013, ktorým v odvolacom konaní potvrdil rozhodnutie Colného úradu Trnava č. XXXXXXXX/X/XXXXXX/XXX3 zo dňa 19.06.2013, ktorým bolo žalobcovi registrovanému ako prevádzkovateľ daňového skladu postupom v zmysle § 50 ods. 1 zák. č. 563/2008 Z. z. uložené, aby v prípade, že by súčet

- spotrebnej dane z liehu (ďalej len „daň“) ktorá vznikla uvedením alkoholického nápoja, ktorým je lieh (ďalej len „lieh“) do daňového voľného obehu daňovým subjektom v zdaňovacom období jún 2013 a ktorá nebola zaplatená a
- dane pripadajúcej na celkové množstvo liehu, uvedené do daňového voľného obehu daňovým subjektom za zdaňovacie obdobie júl roku 2013 (ďalej len „súčet nezaplatennej dane“)

bol vyšší ako rozdiel sumy zloženej zábezpeky na daň podľa § 16 zák.č. 530/2011 Z.z. o spotrebnej dani

z alkoholických nápojov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 530/2011 Z.z.“) a sumy zábezpeky na daň pripadajúcej na lieh prepravovaný v pozastavení dane sa zdržal uvedenia liehu do daňového voľného obehu za zdaňovacie obdobie júl roku 2013 bez predchádzajúceho zloženia peňažnej sumy na uvedený účet správcu dane s použitím uvedeného variabilného symbolu tak, aby súčet nezaplatenej dane bol vždy nižší alebo rovný ako súčet sumy zloženej zábezpeky na daň podľa § 16 zák. č. 530/2011 Z. z. (zníženej o sumu zábezpeky na daň pripadajúcu na lieh prepravovaný v pozastavení dane) a zloženej peňažnej sumy, nakoľko je dôvodná obava, že nesplattná alebo nevyrubená daň bude v dobe jej splatnosti a vymáhateľnosti nevymožiteľná alebo, že v tejto dobe vymáhanie dane spojené so značnými ťažkosťami.

Zastavujúce uznesenie, ktoré je predmetom tohto odvolacieho konania krajský súd odôvodnil tým, že rozhodnutie ktoré bolo predmetom súdneho prieskumu, resp. prvostupňové rozhodnutie o uložení predbežného opatrenia zaniklo počas súdneho prieskumu a preto nemožno v danom konaní pokračovať a súd musí konanie zastaviť (R 11/2008). O náhrade trov konania rozhodol krajský súd tak, že žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal z dôvodu, že v čase podania žaloby predbežné opatrenie už nebolo účinné (rozhodnutie Colného úradu Trnava č. XXXXXXXX/X/XXXXXX/XXXX zo dňa 19.6.2013 stratilo účinnosť dňa 31.7.2013 a žaloba bola podaná až 16.9.2013).

Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie žalobca, ktorý uviedol, že ho považuje za nesprávne a navrhol, aby ho najvyšší súd zrušil, vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie a súčasne zaviazal žalovaného k náhrade trov konania.

Dňom 1.7.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len SSP), ktorý upravuje v § 1 a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho v správnom súdnictve, b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov (§ 492 ods. 2 SSP). V súlade s uvedenými prechodnými ustanoveniami najvyšší súd v danej veci postupoval podľa doterajšieho predpisu, Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je potrebné odmietnuť ako oneskorene podané a to z nasledujúcich dôvodov:

Uznesenie krajského súdu, ktoré je predmetom daného odvolacieho konania (uznesenie Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/88/2013-93 zo dňa 4. novembra 2015) bolo právnomu zástupcovi žalobcu - advokátskej kancelárii Prosman a Pavlovič, s.r.o., Hlavná 31, 917 01 Trnava doručené do vlastných rúk 18.11.2015; zásielku prevzal splnomocnenec advokátskej kancelárie. Nadbytočne bolo uvedené uznesenie doručované (18. marca 2016) novému právnomu zástupcovi žalobcu advokátovi JUDr. Petrovi Rokašovi, Plynárenská 1, 821 09 Bratislava, ktorého plná moc bola krajskému súdu predložená až 10.12.2015 (hoci bola z 25.5.2015).

Odvolanie podané žalobcom (1.4.2016) až po opätovnom a nadbytočnom doručení uznesenia Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/88/2013-93 zo dňa 4. novembra 2015 novému právnomu zástupcovi žalobcu advokátovi JUDr. Petrovi Rokašovi považoval najvyšší súd za podané oneskorene, nakoľko prvé doručovanie uvedeného uznesenia právnomu zástupcovi žalobcu - advokátskej kancelárii Prosman a Pavlovič, s.r.o., Hlavná 31, 917 01 Trnava bolo v súlade so zákonom a najvyšší súd ho posúdil ako účinné doručenie.

Odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1 prvá veta OSP).

Odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané oneskorene (§ 218 ods. 1 písm. a/ OSP).

Odvolanie plnomocenstva účastníkom alebo jeho výpoveď zástupcom sú voči súdu účinné, len čo mu ich účastník alebo zástupca oznámili; voči iným účastníkom konania sú účinné, len čo im ich oznámil súd (§ 28 ods. 3 OSP).

Pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona (§ 246c ods. 1 prvá veta OSP).

Z citovanej zákonnej úpravy vyplýva, že je potrebné odmietnuť odvolanie, ktoré bolo podané oneskorene. Napadnuté uznesenie bolo účinne doručené právnomu zástupcovi žalobcu advokátskej kancelárii Prosman a Pavlovič, s.r.o., Hlavná 31, 917 01 Trnava dňa 18.11.2015 (streda) - posledný deň pätnásťdňovej lehoty na podanie odvolania bol 3.12.2015 (štvrtok). Odvolanie bolo podané žalobcom až 1.4.2016, teda oneskorene. Novému právnomu zástupcovi žalobcu nebolo potrebné doručovať uznesenie, ktoré bolo účinne doručené jeho predošlému právnomu zástupcovi.

Vzhľadom na to, že odvolanie v danej veci bolo podané oneskorene, najvyšší súd postupujúc podľa § 218 ods. 1 písm. a/ v spojení s § 246c ods. 1 OSP odvolanie odmietol.

Pretože odvolanie bolo ako oneskorene podané odmietnuté, nebolo možné v danom odvolacom konaní zaoberať sa vecnými tvrdeniami žalobcu, uvedenými v podanom odvolaní.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta OSP a analogicky podľa § 146 ods. 1 písm. c/ OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.